

overalt anseer det for Lykken, bedre end Forstanden, som Danmark har Saa meget at takke, og dertil regner jeg det, at vi have beholdt Færøerne og Island. Det er i mine Dine en Lykke, siger jeg, at deres Værdi for os hverken kan anslaaes i Penge eller i Magt, thi vi fristes da ikke til at behandle dem stedmoderligt; hvad jeg anseer for en Binding ved at have beholdt dem, det er da altsaa en Binding af aandelig Natur, det er den nærmere og lettere Forbindelse, som derved er bevaret mellem os og dette gamle Norden, og naar man mener, at det er især Island, som maa betragtes fra dette Synspunkt, da tager man idetviis feil, thi stiller jeg i den Henseende Island og Færøerne ved Siden af hinanden, saa seer jeg i Island langt mere en Balsamering af det gamle Norden, og paa Færøerne en levende Fortættelse deraf. Det kan vides, og det bør ialtsald vides, at det saaledes er paa Færøerne, at mange af de gamle Dvad og Viser, som vi paa Island kun see i Skindbøger, lige til denne Dag have bevaret sig i Færingernes Mund, og ikke alene bevaret sig i deres Mund, men i hele deres Liv. Er nu imidlertid baade Island og Færøerne os meget værd for deres aandelige Værdies Skyld, fordi de have bevaret os en Forbindelse med Oldtiden, som vi altid maae ønske at vedligeholde, og vi tør forudsætte, har ogsaa bevaret en Deel af Oldtidens Kraft, som kan være os gavnlig, er det saa, siger jeg, saa følger det af sig selv, at vi kun kunne høste Nytte af dem, naar vi betragte og behandle dem efter deres Eiendommelighed. Det er blevet erkjendt om Island, det har faaet sit Althing, og der er tilstaaet dette Althing saa megen Myndighed og Indflydelse, at der jo ikke vil blive afgjort Noget herefter om Island, uden omtrent efter Indstilling deraf; nu mener jeg, at Færøerne have Krav netop paa det Samme, fordi de vel ikke have saa stor en Befolkning, men have en lige saa kjendelig og en lige saa vigtig Eiendommelighed. Fordi vi ikke have bevaret den, fordi vi have endnu mere tabt den af Syne paa Færøerne end paa Island, fordi vi til en vis Grad have paatvunget dem dansk Tale og danske Love, fordi vi have ophævet

og ikke, saaledes som paa Island, senere stræbt at oprette deres gamle Thing, derfor mener jeg, at vi kan hverken være paa mindste Maade mere berettigede eller tilskyndede til at fortsætte den Uretfærdighed og den Ubillighed imod Færingerne, som vilde gaae ud over os selv, der, som sagt, ikke have anden Gavn af dem end den, vi skulle have med deres gode Villie og igjennem deres Tilbøielighed. Et af To synes mig derfor, at vi maatte komme til, enten at fraraade Valget af Færingerne her til Thingene, Noget, der jo maa staae os aldeles frit, da det i Valgloven udtrykkeligt er forbeholdt at tage nærmere Bestemmelse ligesaavel om Færøerne, som om Island, eller ogsaa, at vi med det Samme maatte faae afgjort, hvorledes det i Fremtiden skal have sig med de danske Loves Udstrækning til Færøerne, have det afgjort derhen, at hvad enten her sidde Færing eller ikke, saa bliver det dog efter Indstilling enten fra et Landthing eller fra et andet folkeligt Samlag paa Færøerne selv, at vi tage Beslutning.

Varfod: Jeg seer ikke rettere, end hvordan man vender og dreier § 1 i det os forelagte Lovforslag, saa er den grundlovsstridig, og jeg mener, at nærværende Rigsdag som en Følge deraf ikke vil kunne tage nogen Bestemmelse paa den Maade, Regjeringen har antaget; skal Lovforslaget gaae igjennem og faae Lovskraft, troer jeg, at det maa gaae samme Vej, som alle Forandringer i Grundloven. Der staaer nemlig i Grundlovens § 41, at Valgene til Landstthinget foregaae i større Valgkreds; men her er foreslaaet den selsamme Valgkreds til Landstthinget som til Folkethinget, og det tillader Grundloven ikke. Der staaer i Grundlovens § 42, at Antallet af Landstthings Medlemmer skal stedse være omtrent Halvdelen af Folkethingets Medlemmer, men een Landstthingsmand kan aldrig være omtrent Halvparten af een Folkethingsmand og som en Følge deraf maa enten Landstthingsmanden aldeles falde bort, eller ogsaa maa Folkethingsmandenes Antal gjøres større end det er efter Lovudkastet. Nu vil man maakke sige, at de Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, stride mod Grundlovens § 37, og at som en Følge heraf det ikke er bedre bevendt med dem end